

Հօրն մերոյ մեծի Անտոնի, վանահայր Գրիգորիոս
 Հանդեբցի կրօնաւորն: Բայց սակայն պատշաճ եւ
 բմբոն համարեցաք ոչ թողուլ գոլ անյիշելի՝ այլ
 առ ի յիշել առաջի անմահ պատարագիս զորս
 յանձնեմ զամենայն ննջեցեալսն մեր առ ի յիշա-
 տական ի վերոյ գրեալ վանահայր առաջին Պետի,
 զոր գրեցցէ ընդ այլոց յիշատակելոց յառաջի սուրբ
 Պատարագիս, որպէս մեք կատարեցաք զերն-
 դրուածս նորա յօժարութեամբ, լիցի ընդ այսու
 ուխտի պայմանաւ: Իսկ եթէ յամենայն Տօնից
 Սրբոյ Հօրն մերոյ մեկ. մեկ պատարագ հրչակեալ
 վասն ամենայն ննջեցելոց բարւոք եւ կարի յոյժ
 ընդունելի է, եւ այս լիցի ըստ կարեաց եւ յօժա-
 րութեան, ո՞վ ոք իցէ վանահայր պետ: Եւ ապա
 զիս յետնագոյն յիշատակել. Քանզի ոչ սակաւ
 աշխատանքս ընկալաք զայս գանցս Աստուածային
 ի Նաբոլի եղելոց կուսանացն յամի 1745: յաւուր
 տօնի Սրբոյ Հօրն մերոյ, այլ արձամբք (իմա՝ ար-
 ցունքով) եւ կոծով մերով եղեւ հրաշս այս, որ
 երկար է աստէն պատմել: Եւ ապա յայտ լիցի ա-
 մենայն լուսաւորչածին զարմիս մերոյ, որ է միւս
 երեսն տպեալ է նամակիս Յաղագս պաշտելու-
 թեան գանձիս, որ Հանդիսաւորութեամբ կատա-
 րել զՏօնս բազմեալ ի վերայ սրբոյ սեղանոյ յե-
 կեղեցւոյ Տեառն Աստուծոյ: Այլ եւ վկայեալ է
 յերկուց անձանց, յորոց առաջին է Աթոռակալ
 եւ Վերար Սրբազան Տեառն Պապին եւ միւսն պա-
 հարանապետ Սրբազան Պապի, եւ յուրք յետոյ
 մեք վկայեմք որ յաղագս ճշմարտութե ան գանձիս,
 նոքա որք ի վերոյ գրեալսն կատարողք որք յիշենն
 յիշեալ եւ յիշատակեալ լիցին ի Աստուած պե-
 տական լուսոյ Ամէն: եւ ձեռամբ մերով գրեցուք,
 եւ զոյգ կնքով մերով կնքեցաք ի մեծն Հոգի
 յամի Տեառն 1766. յոգոստոսի 9, յԹեմականի
 մերոյ մերձ Աւագ Սուրբ Աստուածածնի, որ է
 Աթոռ Պապական ողջ լերուք ի Տէր: Յիշա-